

položeny jako posavadní, jen když ji dostatečně nahrazují a hoví potřebě strany. Místnosti nabízené jsou spojeny chodbou se vchodem z ulice a jsou tudíž snadno přístupny. Ostatně nevyžaduje živnost povinné strany nezbytně přímého vchodu z ulice, to tím méně, kdyby spolu-užívala své posavadní výkladní skříně i na dále s vymáhající stranou, což tato jí nabízí, a kdyby vhodným způsobem upozornila své zákazníky, ať ve výkladní skříně, ať jinde na přeložení krámu a vedlejší místnosti do dvora. Tím by se na posavadním stavu mnoho nezměnilo a méně výhodné položení krámu nebylo by na závalu dalšímu provozování modistské živnosti, takže tyto náhradní místnosti nelze považovati za nedostatečnou, potřebě strany neodpovídající, místnost náhradní. Opatřením těchto místností vyhověl pronajímatel plně zákonu (§§ 1 a 3 č. 1 zákona ze dne 26. dubna 1923, č. 86 zákonem ze dne 25. dubna 1924, č. 86 sb. z. a n. v platnosti zachované) a nezbylo, než dovolacímu rekursu vyhověti.

Čís. 4756.

K návrhu manžela, by manželství, rozvedené za platnosti rozlukového zákona bylo prohlášeno v řízení nesporném rozloučeným pro nepřekonatelný odpor, nestačí souhlas manželky, udělený pod podmínkou, manželem nepřijatou (že manžel bude jí platiti nadále výživné).

(Rozh. ze dne 3. března 1925, R I 167/25.)

Žádost manžela, by jeho manželství s Marií S-ovou rozvedené dobrovolně od stolu a lože usnesením ze dne 8. října 1924 bylo pro nepřekonatelný odpor rozloučeno, soud první stolice zamítl, odkázav žadatele na pořad práva. D ů v o d y: Marie S-ová prohlásila při svém výslechu, že s rozlukou manželství souhlasí jen pod tou podmínkou, že navrhovatel bude jí platiti další výživné. Navrhovatel na to prohlásil, že s touto podmínkou nesouhlasí. Poněvadž manželství bylo rozvedeno teprve po vydání zákona ze dne 22. května 1919, č. 320 sb. z. a n., může býti manželství pro nepřekonatelný odpor řízením nesporným rozloučeno jenom za souhlasu obou stran, a, jelikož druhý manžel nedal souhlas k rozluce bez výhrady, bylo žádost zamítnouti a žadatele bylo podle ustanovení §u 16 rozl. zák. odkázati na pořad práva. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil, poukázav ku správnému odůvodnění napadeného usnesení a na stálou judikaturu nejvyššího soudu a připomněl dále, že jde o manželství rozvedené po vyhlášení zákona ze dne 22. května 1919, č. 320 sb. z. a n. a tu vedle poslední věty odstavce druhého čl. II. nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 362 sb. z. a n., nesouhlasí-li druhý manžel — ovšem bezvýhradně a bezpodmínečně — s navrženou rozlukou, soud musí odkázati žadatele na pořad práva.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu, neshledav podmínku §u 16 nesp. říz.